

Egy hónap Dobruškában

Egy hónap Dobruškában...

(pontosabban a prágai Károly Egyetem Nyelvi és Szakmai Előkészítő Intézetének Dobruška-i tanulmányi központja által szervezett cseh nyelvi tanfolyamon)

Kde je Dobruška? (Hol van Dobruška?) – kérdezte Alena Obstová, a dobruškai nyári cseh nyelvi egyetem igazgatónöje, lelke, Babičkája mindannyiszor, mikor diákjait valahonnan a környékről a pontos idő betartására akarta ösztönözni. Dobruška je tam! – mutatta az éppen aktuális égtájat, hogy a későn érkezők majd saját erőből hazataláljanak. Nem is volt gond soha a nyelvi kurzus egy hónapja alatt, de Dobruškát és környékét keresztül-kasul jártuk, megismertük. De tényleg, hol is van Dobruška?

Prágától északkeletre, a Hradec Králové-i körzet keleti határszélén, közel Lengyelországhoz, az Orlicei hegyek északi lábánál húzódik meg szerényen ez a 7000 lakosú kisvároska, mely 1991 óta nyaranta egy hónapra a világ közepévé válik. A világ minden tájáról – 2007-ben 31 országból – sereglenek ide fiúk, lányok, asszonyok, meglelt emberek 18 évestől a felső korosztályig, több mint hatvanan, hogy a cseh nyelvvel és kultúrával közelebbről ismerkedjenek. Ebben még semmi rendkívüli nincs, hisz Prága, Brno, Olomouc, Pardubice, České Budějovice is várják őket, de e sorok írója, aki már többször járt a prágai és brünni nyári egyetemen, tanúsíthatja, hogy Dobruška más.

Dobruška különleges, Dobruška fenomén, Dobruška lelkes. Mítől más, mi lehet a titka – találgatták többen, akiknek minden várakozását felülmúlta az itt eltöltött intenzív hónap. Brünn szigorú, magas színvonalú, igé-

nyes, Prága szabad szellemű, Dobruška családias, barátságos, és főként cseh krajanoknak, leszármazottaknak szól. A tanári kar – élén Alenával – a nyelvtan mellett az összekovácsolásra törekszik, valamiféle cseh érzületet plántál a hallgatókba, és az egész társaság nemcsak tanul, hanem énekel, táncol, zenél, saját országáról előadást tart, vendégül lát, tájékozódik, kirándul, piknikezik, utazik, nyomoz, focizik, sportol, verset költ, fest, kiállít, szindarabosdit játszik, barátkozik, hogy az utolsó nap meghatódva búcsúzzon el egymástól, és fogadkozzon, hogy visszatér még ide. A kezdők egy hónap alatt megbirkóznak az alapokkal, a haladók és idősebbek élvezik a visszafiatalodást, néhányan szinte minden évben itt vannak, mint pl. Margaret Supik Baltimore-ból. Vlasta Lazu Temesvárról. Kedves barátságok szövődnek a cseh nyelv segítségével, melyek majd az interneten, de az életben is folytatódhatnak.

A teljesség igénye nélkül a felkeresett helyek sora: Adršpašské skály, Slavoňov, Broumov, Police, Nové Město nad Metují, Opočno, Babiččino údolí, Ratibořice, Žernov, Zlič, Šerlich, Neratov, Třebchovice nad Orebem, Hradec Králové, Vamberk, Dvůr Králové, Častolovice, Potštejn, Rychnov nad Kněžnou, Bestviny, Deštná, Šerlišský mlýn, Jiráskova chata, Litomyšl, Chrudim, Červený Kostelec, Praha...

A hallgatók közül néhányan: a legfiatalabb, a tanfolyam Benjámínja Pavel Antonovič Algériából, költő, színész, énekes lesz belőle, akárki meglátja; legaranyosabb barátnői és szövegírói: Rebeca és Karla Ficlové Romániából; a mindig vidám és dalos kedvű Odeh Bayatneh Palesztinából, aki a legtöbb cseh, morva népdalt tudta; Diego Mainetti a nagy focista és gáláns ifjú

(Forrás: České listy)